
El Cid de València era català

Autor:

Data de publicació: 08-03-2016

el jonquerenc Lluís Maria Mandado està presentant el seu llibre (publicat per Biblioteca Oculta, el novembre del 2015) sobre la catalanitat del Cid. El treball de Mandado forma part d'una escola que, subtilment i per mitjà de la introducció del dubte, va capgirant certs coneixements que estaven fixats en la història d'Espanya i que formen part de la mitologia espanyola.

Mandado en defensa la catalanitat i el relaciona amb els senyors d'Urgell i Cardona

JOSEP M. PASQUAL

Aquests dies, el jonquerenc Lluís Maria Mandado està presentant el seu llibre (publicat per Biblioteca Oculta, el novembre del 2015) sobre la catalanitat del Cid. El treball de Mandado forma part d'una escola que, subtilment i per mitjà de la introducció del dubte, va capgirant certs coneixements que estaven fixats en la història d'Espanya i que formen part de la mitologia espanyola.

Mandado en defensa la catalanitat i el relaciona amb els senyors d'Urgell i Cardona

Ara li toca el torn al Cid. Mandado proposa la hipòtesi que el Cid té a veure amb els senyors d'Urgell i de Cardona. I això topa de ple amb el relat oficial d'il·lustres medievalistes (Ramón Menéndez Pidal, el precursor), que ha estat aprofitat més modernament per militars i polítics de la categoria de Francisco Franco i de José María Aznar, i que s'ha instal·lat en l'imaginari col·lectiu de múltiples generacions d'espanyols (inclosos els catalans) via currículum acadèmic i cultura general.

A Mandado, per la seva gosadia, de la mateixa manera que li ha estat passant a Jordi Bilbeny per la seva hipòtesi sobre la catalanitat de Colom, es veu abocat a tota mena de descrèdits, principalment agrupats en dues línies. La primera línia de descrèdit és previsible en aquesta era de les xarxes socials: són els comentaris insultants o imbècils, de "barra de bar", com els definia Umberto Eco. La segona línia de descrèdit és més preocupant. És la que arriba de la comunitat científica, del gremi dels historiadors. Els defensors del mètode científic estan obligats a sotmetre les tesis oficials als test d'autenticitat o falsabilitat.

"El Cid de València era català" Una obra que sacseja els fonaments de la història peninsular

En aquest llibre sorprenent i provocador, en Lluís Maria Mandado ofereix una lectura completament nova de la formació d'Espanya i del paper que hi van jugar els comtats catalans. Amb una combinació d'intuïció, erudició i llibertat intel·lectual, l'autor defensa que molts dels episodis que la historiografia ha atribuït a Castella —des de la Reconquesta fins a la construcció del relat literari medieval— tenen en realitat un origen català que ha estat sistemàticament ocultat o reescrit.

Un punt més molt innovador del llibre és la tesi que el Cantar del Mio Cid fou compost originàriament en català. Mandado dedica un ampli estudi a demostrar-ho, contextualitzant el poder dels urgellencs i del casal de Barcelona sobre Castella i proposant, a partir de la pàgina 221, una primera restitució literària del text català perdut. Aquest

exercici, que recorda el seu treball sobre Ariosto, converteix el llibre en una peça única dins la recerca sobre la literatura medieval.

En Pep Mayolas, que prologa i comenta l'obra, destaca Mandado com un dels investigadors més agosarats i suggeridors en la reinterpretació d'autors com Cervantes, Ariosto o el mateix Mio Cid. El resultat és un llibre que desafia l'ortodòxia, obre camins nous i convida el lector a replantejar-se la història d'Espanya amb una mirada crítica i desacomplexada.

Una obra imprescindible per a qui vulgui entendre fins a quin punt la història pot ser reescrita —i fins a quin punt pot ser recuperada.

COMENTARIS

#1 CARLES ORTIZ

El problema és que el gremi d'historiadors no tenen ni idea de que és el mètode científic.

Dilluns, 7 març 2016 10.30

Respondre

#2 ALBERT CODINAS POCH

Han passat anys, segles, i l'actual "universitat oficial" continua sense entrar en el paradigma de la manipulació que el poder castellà va exercir a la història real peninsular dels segles XIV al XVII. No se n'adonen però sovint no fan més que repetir la història que la falange, el franquisme, i tots els absolutismes hispànics, han anat construint i defensant.